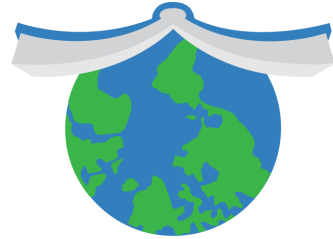

ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ

✎ Rukia Nantale
☑ Benjamin Mitchley
📧 Anu Gill
|| 5
🗨️ ଫୁଲ୍ଲୀ 🗨️

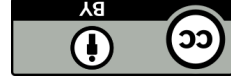

Global Storybooks

globalstorybooks.net

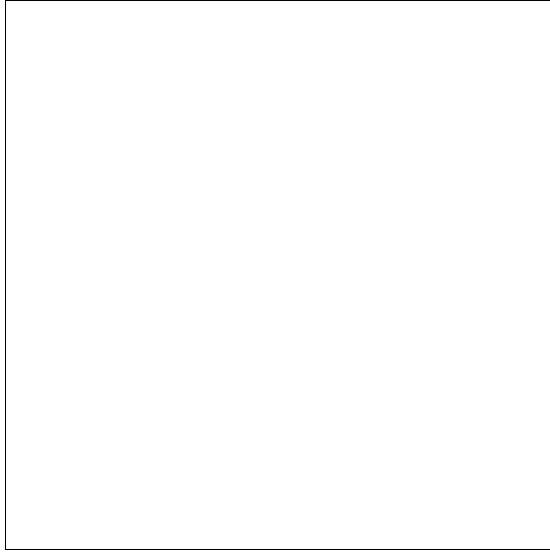
ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ

✎ Rukia Nantale
☑ Benjamin Mitchley
📧 Anu Gill

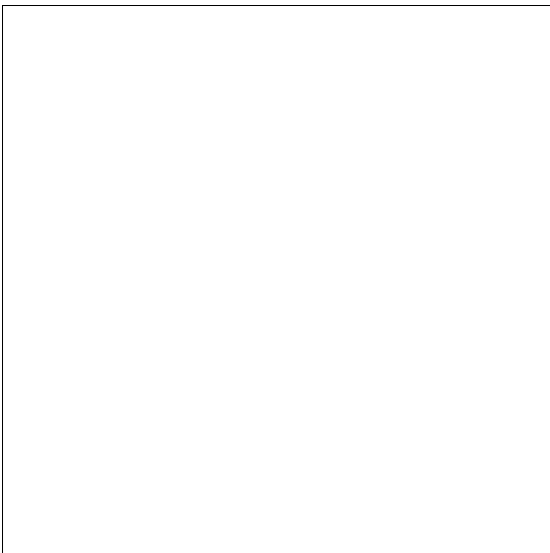
This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

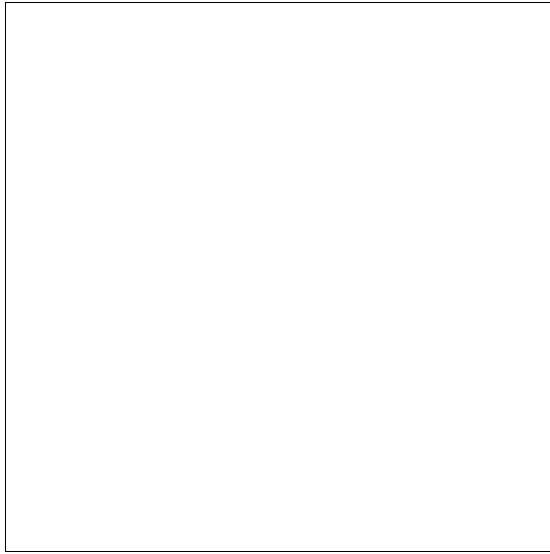

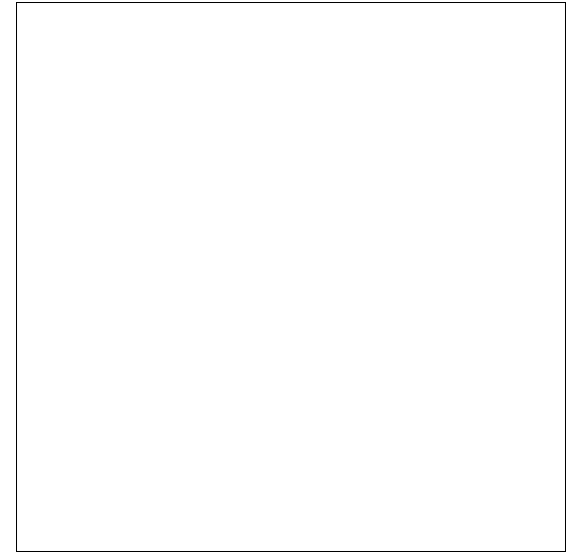
ਜਦ ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਦਾਸ ਸੀ। ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਵੱਧੀਆ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ, ਉਹ ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਦੀ ਮਾਂ ਬਿਨਾ ਮੁੜ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਹਰ ਸਵੇਰ ਉਹ ਬੈਠ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕਰਦੇ। ਹਰ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਬਰਤਨ ਧੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ।

। ਪੌਥ ਦੇ ਉਪਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ " 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਪੌਥ । ਦਿੱਤਾ ਦੇਖ
 'ਉਸ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਸਮਾਨਤਾ ਸਮੇਂ ਪੌਥ ਪੌਥ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਪੌਥ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਪੌਥ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਪੌਥ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਪੌਥ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ

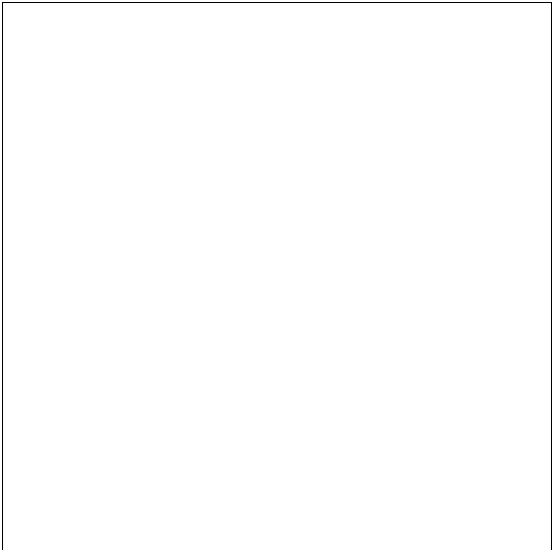
“ਹੈਲੋ ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਦੱਸਿਆ ਹੈ,” ਅਨੀਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ। ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਉਤਸਾਹਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। “ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਨੀਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ,” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ, ਅਨੀਤਾ ਨੇ ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ, ਉਸਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੂਆ ਨੂੰ ਘਰ ਭੇਜਨ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਦਾਵਤ ਸੀ! ਅਨੀਤਾ ਨੇ ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੇਟ ਭਰਕੇ ਖਾਧਾ। ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਖੇਡੇ ਅਤੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਨੇ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਘਰ ਆਵੇਗੀ।

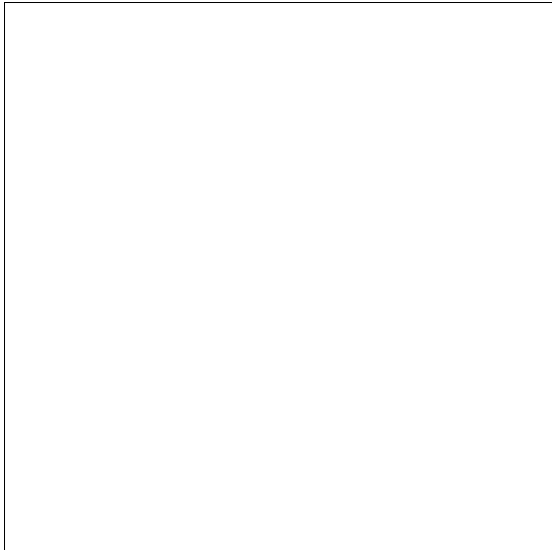
। ਆਰੰਭ ਸੁਠਾ ਯੋਗ

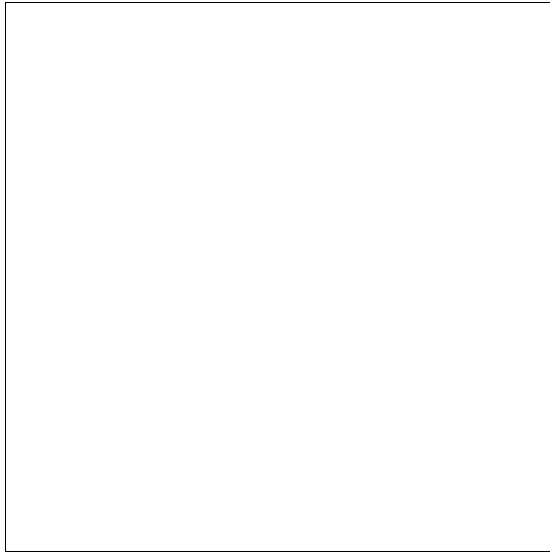
ਦੇਖ ਕੇ ਮਨ ਯੋਗ ਦੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਹੋ ਯੋਗ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ
। ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਦੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ

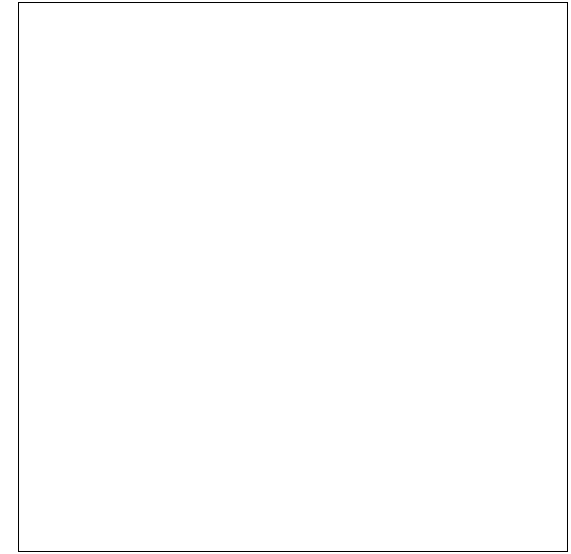
। ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ

ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਦੇਖ ਕੇ ਮਨ ਯੋਗ ਦੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ
ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ

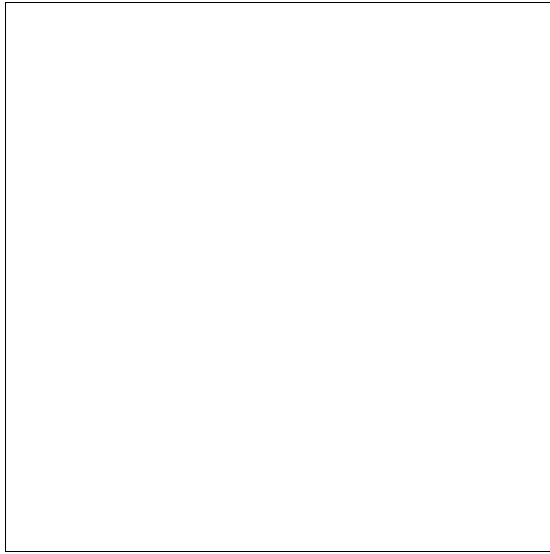

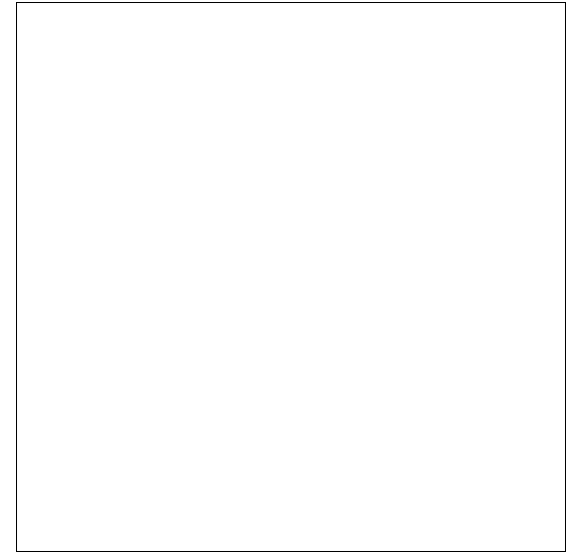
ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੇਗਾ। “ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ,” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰੋਗੇ।” ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਉਦਾਸ ਹੋਈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਨੀਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਦੂਰੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਡਰ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੱਜਕੇ ਛੁਪ ਗਈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਆਖਿਆ, “ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਉੱਤਮ ਮਾਂ ਲੱਭੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।” ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਕਿ ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਆਪਣੀ ਭੂਆ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਦੇਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।

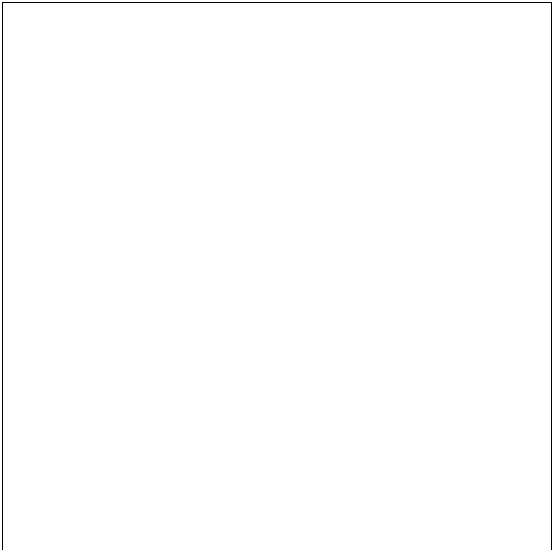

ਇਕ ਸਵੇਰ, ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਨੂੰ ਉੱਡਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ।
“ਇਹ ਆਲਸੀ ਲੜਕੀ!” ਅਨੀਤਾ ਨੇ ਉੱਚੀ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। ਉਸ
ਨੇ ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਨੂੰ ਮੰਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਸ ਦਾ
ਕੀਮਤੀ ਕੰਬਲ ਇੱਕ ਮੇਖ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਟੋਟੇ ਹੋ
ਗਏ।

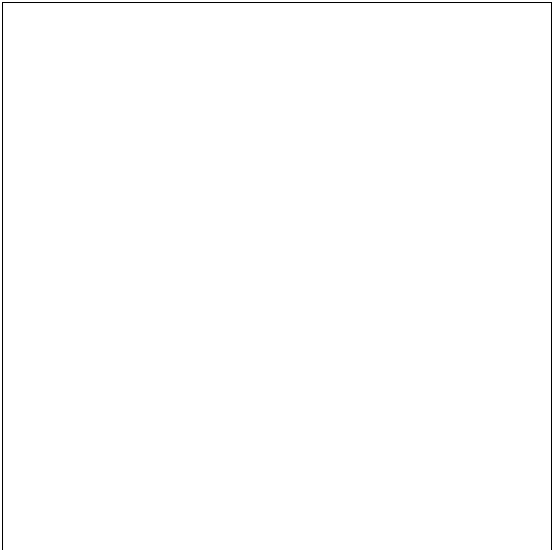

ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਦੀ ਭੂਆ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ
ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਨੂੰ ਗਰਮ ਭੋਜਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ
ਦੇ ਕੰਬਲ ਨਾਲ ਮੰਜੇ ਵਿੱਚ ਸਜਾਇਆ। ਉਸ ਰਾਤ,
ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਰੌਂਦੀ ਰੌਂਦੀ ਸੋਈ। ਪਰ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੰਝੂ ਸਨ।
ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭੂਆ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰੇਗੀ।

। ਯਸ ਫਿਰ ਸਿ ਫਿਰ ਦੇ ਸਭਿ ਯਥਿ ਸਜਿ ਫਿਰਿ ਏ ਖਥਸ
ਸਭਿ ਯਥਿ । ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਯਥਿ ਫਿਰਿ ਯਥਿ ਫਿਰਿ ਯਥਿ 'ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਦੇ ਯਥਿ ਫਿਰਿ ਦੇ ਯਥਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ

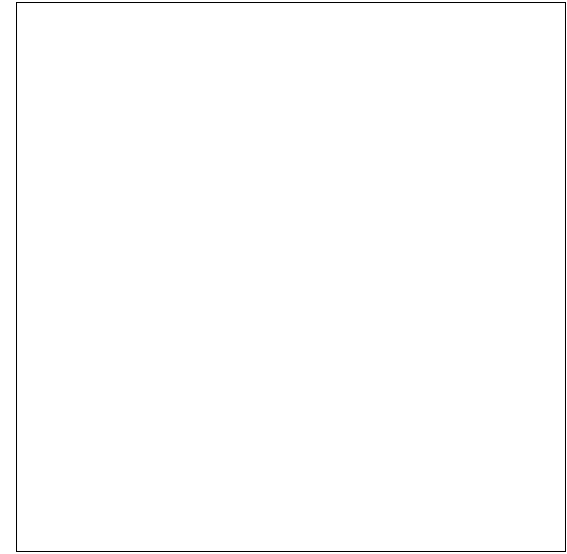

। ਫਿਰਿ ਸਭਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ

ਜਦ ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਦੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਰੁੱਖ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਅਤੇ ਟਹਿਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਬਿਸਤਰਾ ਲਗਾਇਆ। ਉਹ ਸੌਂਦੀ ਸੌਂਦੀ ਗਾਉਣ ਲਗੀ: “ਮਾਂ, ਮਾਂ, ਮਾਂ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਆਈ। ਪਾਪਾ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮਾਂ, ਤੂੰ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਂਗੀ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ।”

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਸਿਮਬੇਗਵਾਇਰ ਨੇ ਫਿਰ ਗੀਤ ਗਾਇਆ। ਜਦ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨਦੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਆਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੁੱਖ ਭਰਿਆ ਗੀਤ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਸੁਣਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਇਹ ਸਿਰਫ ਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੱਤਿਆਂ ਦਾ ਖੜਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਗੀਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।